

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-375

9.4.2026

If Skadeforsikring NUF

Bygning - innbo (kombinert)

Brannskadeoppgjør – endre til kontantoppgjør – brudd på informasjonsplikt ved tegning – fal. § 8-5.

Etter en brann i sikredes næringslokale oppstod det uenigheter om oppgjøret. Bygget var forsikret som næringsbygg og garasje. Bygget var leid ut til et firma som også var eid av sikrede. Dette firmaet var forsikret i et annet foretak, og det oppstod uenigheter om hvilket foretak som var ansvarlig for utbedring av de ulike skadene, herunder på det elektriske anlegget. Anlegget ble revet, men foretaket mente at kun deler av det elektriske anlegget var omfattet av forsikringen og avslo derfor dekning for utbedring av hele anlegget. Sikrede var uenig i dette, men foretaket opprettholdt sitt standpunkt og opplyste om klagemuligheter. Det var tidligere kontakt mellom partene, og foretaket utbetalte kontantoppgjør sikrede var uenig i. Sikrede mente at foretaket ikke kunne endre til kontantoppgjør etter at det først hadde startet med utbedring. Sikrede mente også at det var gjort feil ved tegning ved at avbruddsdekning ikke var inkludert, og at en traverskran i lokalet ikke var omfattet av forsikringen. Sikrede klaget til Finansklagenemnda da det var gått mer enn ett år siden informasjon om klagemuligheter var sendt. Foretaket anført at klagefristen var oversittet for deler av saken. Sikrede var uenig og viste til at han hadde vært i fortsatt dialog med saksbehandler etter at det var opplyst om klagemuligheter. Sikrede mente at han uavhengig av klagefrist måtte ha krav på å få svar på om foretaket hadde lov til å rive det elektriske anlegget for deretter å nekte å bygge det hele opp igjen. Foretaket opprettholdt at det var klaget for sent. Nemnda kom til at det ikke var grunnlag for ytterligere krav mot foretaket i relasjon til det elektriske anlegget, da sikrede hadde oversittet klagefristen, jf. fal. § 8-5 (2). Nemnda kom til at foretaket ikke kunne påberope oversittet klagefrist i relasjon til spørsmålet om erstatningsansvar som følge av manglende informasjon på tegningstidspunktet, da foretakets avslagsbrev ikke tilfredsstilte kravene i fal. § 8-5. Nemnda kom videre til at det ikke var grunnlag for å pålegge foretaket erstatningsansvar som følge av manglende informasjon om avbruddsdekning på tegningstidspunktet. Nemnda kom også til at foretaket, i den konkrete sak, kunne endre oppgjørsform fra styrt utbedring til kontantoppgjør.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om ytterligere erstatning etter brann.

Sikrede tegnet forsikring i foretaket i 2019. ifølge tilbudet inneholdt eiendomsforsikringen Næringsbygning og Garasje. Forsikringsbeviset i tilbudet angir at forsikringen dekket Brann, Naturskade, Vannskade, Tyveri og skadeverk, Lyn- og elskade, Glass- og skiltskade, Annen plutselig skade og Ansvar som eier/bruker av bygningen. Virksomheten var angitt som «Detaljhandel med biler og lette motorvogner».

Foretaket har opplyst at sikrede sammen med tilbudet fikk informasjon om forsikringen i form av det standardiserte informasjonsdokumentet IPID. Det er ikke fremlagt kopi av dette. Foretaket har

opplyst at IPID viser at det i tillegg til eiendomsforsikring, tilbys en avbruddsforsikring etter eiendomsskade. Dette er ikke nærmere dokumentert.

Forsikringsbeviset i tilbudet angir videre:

Forhøyede egenandeler – eiendom og avbrudd (Se vilkårenes kapittel 7)

I vilkårenes pkt. 7 fremgår det intet om avbrudd.

Forsikringstaker var opprinnelig sikredes firma som var leietaker i bygningen, men dette ble senere endret med tilbakevirkende kraft slik at firmaet som eide bygningen ble satt som forsikringstaker. Dette firmaet driver etter det opplyste med utleie av eiendom. Sikrede eier begge firmaene.

Det foreligger ikke dokumentasjon på hvorfor forsikringen først ble tegnet på det ene firmaet, og deretter flyttet over til det andre. Foretaket har oppgitt at det ikke foreligger noen informasjon om hvorvidt utleie var tema ved tegning. Det er ikke fremlagt samtaleopptak eller notat fra tegningssituasjonen. Sikrede har imidlertid fremlagt kopi av noe e-postkorrespondanse med foretaket i forbindelse med tegningen, herunder e-post hvor det fremgår at sikrede oversendte kopi av prospekt for eiendommen.

Sikredes firma som leier lokalene, har sine forsikringer i Landkreditt, herunder en avbruddsforsikring som dekket avbrudd inntil tolv måneder.

Den forsikrede bygningen ble i 2022 skadet ved en brann. Foretaket har akseptert dekning, men partene er uenige om erstatningsoppgjøret etter brannen.

I forbindelse med skadeutbedringen ble partene uenige om hvem som hadde ansvar for hva og hva som var dekket av ulike forsikringer. Uenigheten hadde delvis sammenheng med at leietaker hadde sine forsikringer i et annet foretak.

Partene var bl.a. uenige om sikrede hadde avbruddsforsikring. Det er ikke fremlagt særlig korrespondanse rundt dette, men sikrede synes å ha fremmet krav om dekning for husleietap og at foretaket avsto dette med henvisning til at det ikke var tegnet avbruddsdekning.

Sikrede klaget på avslaget til Kundeombudet i foretaket. Kopi av klagen er ikke fremlagt. Av Kundeombudets vurdering datert 21.12.22 fremgår at sikrede ikke fikk medhold i klagen da Kundeombudet mente at sikrede hadde fått tilstrekkelig informasjon til eventuelt å reagere på at avbruddsdekning ikke var en del av forsikringen som var tegnet. Kundeombudet avsluttet brevet som følger:

Med dette er klagebehandlingen her hos Kundeombudet avsluttet. Ønsker du å klage videre, kan du ta kontakt med Finansklagenemnda, nettside www.finkn.no eller telefon 23 13 19 60. Klage til Kundeombudet er ikke fristavbrytende, og klagefristen utløper derfor 6 måneder fra dagens dato.

Partene var også uenige om erstatning for det elektriske anlegget. Dette gjaldt dels om foretaket hadde tillatelse til å iverksette riving av hele anlegget, dels om enkelte deler av det elektriske anlegget falt utenfor bygningsforsikringen. Foretaket avviste at det var ansvarlig for at det hadde dratt ut i tid å utbedre det elektriske anlegget og anførte at deler av anlegget ikke var omfattet av bygningsforsikringen. Foretaket informerte om at det vurderte å gjøre opp arbeidet som det anså som dekningsmessig som et kontantoppgjør. Foretaket opplyste i e-post 23.11.23 om klagemuligheter dersom sikrede var uenig i foretakets standpunkt:

Dersom du ønsker å klage på vår avgjørelse, kan du klage til Ifs Kundeombud eller til Finansklagenemnda (FinKN): Hvis du vil ha en så enkel saksgang som mulig, vil vi anbefale at du følger denne framgangsmåten, da den interne klageordningen i If er raskere enn den i FinKN. Vær oppmerksom på at Kundeombudet i If ikke kan vurdere klager som har vært behandlet i Finansklagenemnda:

1. Gjør den som ha behandlet saken din i If oppmerksom på at du er uenig i avgjørelse og hvorfor. Om vi ikke blir enige, ta kontakt med Kundeombudet i If
2. Er du uenig i Kundeombudets vurdering av saken, kan du kontakte FinKN.
3. Om du fortsatt er uenig i avgjørelsen i saken, kan du bringe saken inn for domstolen

If er under enhver omstendighet fri for ansvar dersom du ikke reiser krav ved søksmål eller krever nemndbehandling inne 6 måneder fra mottagelsen av dette brev. Bestemmelsene om dette står i FAL §§ 8-5 og 20-1. If aksepterer at også klage til selskapets Kundeombud avbryter fristen, selv om dette ikke fremgår av disse bestemmelsene.

Etter noe korrespondanse besluttet foretaket 1.2.24 at erstatningen for det elektriske anlegget ville utbetales som et kontantoppgjør. Utbetalingen ble tilbakebetalt, da sikrede motsatte seg et slikt oppgjør.

Foretaket tilskrev sikrede påfølgende dag 13.2.24 og minnet om at klagefristen var seks måneder fra informasjon ble gitt 23.11.23.

Det ble avholdt byggemøte for å sikre fremdrift i saken. Der skal det blant annet ha vært tema at videre arbeid stoppet opp fordi det elektriske arbeidet ikke var gjort, og at uenighet om dekning for traverskranen også medførte forsinkelse i prosessen.

Etter ytterligere påminnelser vedrørende kontantoppgjøret for det elektriske anlegget, også med sikredes advokat, deponerte foretaket erstatningen på konto i Norges Bank.

Sikredes advokat var i kontakt med foretaket høsten 2024, uten at det medførte fremdrift i saken. Som følge av det foretaket opplevde som manglende konstruktiv dialog, besluttet foretaket 3.2.25 å gjøre opp også det resterende av saken som kontantoppgjør.

Sikrede innga klage til sekretariatet for Finansklagenemnda 14.3.25.

Sikrede krever at foretaket skal sette hele det elektriske anlegget tilbake til vesentlig samme stand som det var før brannen. Sikrede bestrider at foretaket kunne starte utbedring, og deretter endre til kontantoppgjør og overlate ansvaret til sikrede. I alle tilfeller er kontantoppgjøret for lavt, og foretaket har ikke fremlagt dokumentasjon på at det utførte arbeidet er utført slik det skal. En uavhengig entreprenør må foreta en vurdering for å fastslå de reelle kostnadene for det gjenstående arbeidet.

Sikrede krever dekning for skader på traverskran etter brannen og anfører at foretaket fikk oversendt prospekt for eiendommen ved tegning av forsikringen og burde sørget for at kranen var inkludert.

Sikrede bestrider at klagefristen er oversittet.

Forsikringsforetaket avviser ytterligere ansvar eller skadeutbedring. Foretaket har ingen reparasjonsplikt. Foretaket har likevel strukket seg i det lengste for å reparere skaden, men det har ikke latt seg gjøre av ulike grunner. Foretaket er derfor berettiget til å gjøre opp saken som kontantoppgjør. Foretaket har i oppgjøret trukket ut utstyr og installasjoner i forbindelse med drift i lokalene, da dette ikke er omfattet av bygningsforsikringen.

Foretaket anfører at klagefristen er oversittet for flere av klagepunktene, både klage over feil ved tegning og beslutning om kontantoppgjør for elektrisk anlegg.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for

1. Det elektriske anlegget;

2. Feil informasjon ved tegning;
3. Ferdigstillelse av styrt utbedring.

1. Det elektriske anlegget

Sikrede anfører at foretaket er ansvarlig for å sette hele det elektriske anlegget tilbake til vesentlig samme stand som det var før brannen. Foretaket anfører at klagen er fremsatt for sent.

Fal. § 8-5 annet ledd fastslår:

Avslår forsikringsforetaket et krav om erstatning helt eller delvis, mister sikrede retten til erstatningen dersom ikke sak er anlagt eller tvisteløsning etter § 22-2 eller nemndbehandling etter §§ 2 eller 3 i lov om naturskadeforsikring er krevd innen seks måneder etter at sikrede fikk melding i et skriftlig dokument om avslaget. Meldingen må angi fristens lengde, hvordan den avbrytes og følgen av at den oversittes. Foreldelsesloven 18. mai 1979 nr. 18 § 10 nr. 2 og 4 gjelder tilsvarende

Foretaket av slo 23.11.23 i e-post til sikrede å dekke deler av el-anlegget og viste til at dette var utstyr/installasjon som var spesielt montert for produksjons- eller næringsvirksomhet, og dermed ikke kunne regnes som «bygning» i henhold til vilkårene. Foretaket informerte også om at det ville vurdere kontantoppgjør dersom det dro videre ut i tid å igangsette elektriker. Foretaket hevdet dessuten at det var åpenbart at riving av el-anlegget hadde vært påkrevd.

Foretaket opplyste i e-posten om klagemuligheter, og at dette også gjaldt «utlevering av samtaler i forbindelse med salg av forsikringen, det vil da være som er riktig kanal». Foretaket avsluttet e-posten med opplysninger om klagemuligheter:

If er under enhver omstendighet fri for ansvar dersom du ikke reiser krav ved søksmål eller krever nemndsbehandling innen 6 måneder fra mottagelsen av dette brev. Bestemmelsene om dette står i FAL §§ 8-5 og 20-1. If aksepterer at også klage til selskapets Kundeombud avbryter fristen, selv om dette ikke fremgår av disse bestemmelsene.

Informasjonen om klagemuligheter tilfredsstiller lovens krav, og fristen for å klage utløp dermed 23.5.24. Sikrede innga først klage til sekretariatet for Finansklagenemnda 14.3.25. Klagefristen er følgelig oversittet.

Ifølge Rt-1997-168 og HR-2021-2404 A er fal. § 8-5 annet ledd en materiellrettslig foreldelsesregel som kommer til anvendelse uavhengig av hvilken begrunnelse foretaket har anført for avslaget eller avkortningen. Dette innebærer bl.a. at realitetsdrøftelser av saken hos foretaket etter at fristen har begynt å løpe ikke er fristavbrytende, jf. Rt. 2001 s. 1457, se også LB-2005-121963, FinKN 2020-416, 2019-721, 2012-223 og FSN 6369.

Det er etter dette ikke grunnlag for ytterligere krav mot foretaket i relasjon til det elektriske anlegget – herunder om oppgjøret som er tilbudt er tilstrekkelig. Det samme gjelder overgang fra styrt utbedring til kontantoppgjør for det elektriske anlegget, som sikrede ble varslet om i samme avslag.

2. Feil ved tegning

Sikrede anfører at foretaket gjorde en feil ved tegning av forsikringen i 2019 ved at avbruddsforsikring ikke ble inkludert i avtalen, samt at foretaket burde sørget for at blant annet traverskranen var omfattet av forsikringen. Sikrede viser til at foretaket fikk prospektet for eiendommen forelagt seg.

Foretaket anfører at klagefristen også for dette spørsmålet er oversittet, og har vist til Kundeombudets brev av 21.12.22, som avslutningsvis viser til at klagefristen utløp seks måneder «fra dagens dato» – dvs. 21.6.23.

Nemnda kan ikke se at kundeombudets brev tilfredsstiller kravene i fal. § 8-5 om at avslaget må inneholde informasjon om fristens lengde, hvordan den avbrytes og følgen av at fristen oversittes. Kundeombudets informasjon sier verken hvordan fristen avbrytes eller følgen av at fristen oversittes.

Hvorvidt foretaket tidligere i saksbehandlingen hadde informert korrekt om klagefristen fremgår ikke av sakens dokumenter.

Slik saken er opplyst er det derfor ikke dokumentert at klagefristen er oversittet.

Spørsmålet blir dermed om foretaket brøt sin informasjonsplikt ved tegning i 2019, og om et brudd eventuelt medfører erstatningsplikt for foretaket.

Foretakets informasjonsplikt ved avtaleinngåelsen er regulert i fal. § 2-1, slik den lød før lovendringen 1.7.22:

I forbindelse med tegningen av en forsikring skal selskapet i nødvendig utstrekning legge forholdene til rette for at forsikringstakeren kan vurdere forsikringstilbudet. Herunder skal det gi opplysninger om det er vesentlige begrensninger i dekningen i forhold til det forsikringstakeren med rimelighet kan vente er dekket under vedkommende forsikring, om alternative dekningsformer og om tilleggsdekninger som det markedsfører. Gjelder tegningen flere forsikringer, skal det opplyses om premien for hver av forsikringene.

Av bestemmelsen følger det at foretaket skal gi opplysninger om blant annet tilleggsdekninger som det markedsfører. Slik saken er dokumentert er det uklart for nemnda om sikrede fikk informasjon om muligheten for å tegne en avbruddsdekning.

Kundeombudet har i sin vurdering vist til at det fremgår på s. 3 i tilbudsdokumentet at det tilbys en avbruddsdekning etter eiendomsskade. Nemnda kan imidlertid ikke se at dette stemmer med s. 3 i tilbudsdokumentet som er fremlagt. Tilbudsbrevet s. 3 har en lenke til IPID, men selve IPID dokumentet er ikke fremlagt. Alternativet «avbruddsforsikring» fremgikk heller ikke under produktsammendragets pkt. 4 om aktuelle utvidelser og tilleggsdekninger.

Det er derfor uklart for nemnda om foretaket ga sikrede informasjon om muligheten til å tegne avbruddsforsikring, men nemnda behøver ikke ta stilling til dette. Informasjonsplikten må uansett sees i sammenheng med sikredes plikt til å gjennomgå forsikringsbeviset og reagere dersom dette ikke stemmer overens med forsikringsbehovet. Av forsikringsbeviset fremgår det at forsikringen omfatter næringsbygg og garasje, og de ulike dekningene er listet opp. Det fremgår intet om avbruddsforsikring. Ved gjennomgang av forsikringsbeviset kunne sikrede dermed avdekket at avbrudd ikke var en del av dekningene i avtalen. Det er opplyst at sikredes firma som leier lokalene har avbruddsforsikring, og nemnda legger derfor til grunn at sikrede var klar over at dette var en egen dekning.

Det er sikker rett at sikrede har plikt til å lese forsikringsbeviset og reklamere hvis det som står der ikke dekker hans forsikringsbehov, jf. eksempelvis FinKN 2024-931:

Langvarig nemndspraksis har lagt til grunn at sikrede plikter å lese forsikringsbeviset og reklamere om det ikke stemmer med vedkommendes dekningsbehov, jf. f.eks. FinKN 2024-372, 2020-525 og 2021-134.

Nemnda viser her også til NOU 1983:56 s. 53:

Det kan imidlertid tenkes at det oppstår en misforståelse, at agenten gjør en feil under utfyllingen, eller at feilen oppstår under den videre behandling av dokumentene i selskapet. Forsikringstakeren må ha plikt til å lese nøye gjennom tilsagnet, og si fra dersom han mener at det ikke stemmer med det som er avtalt. Selv om bestemmelsen ikke inneholder noen uttrykkelig reklamasjonsregel, må det følge av vanlige avtalerettslige prinsipper at forsikringstakeren innen rimelige grenser blir bundet av ordlyden i forsikringstilsagnet dersom han ikke reklamerer uten ugrunnet opphold.

Begrunnelsen for dette er at sikrede vet hva slags avtale han ønsker å inngå, mens det kan være vanskelig for foretaket å oppdage at avtalen er basert på en misforståelse eller feil under

avtaleinngåelsen. Det er vanskelig for foretaket å fange opp at avtalen ikke tilfredsstiller sikredes dekningsbehov dersom sikrede selv ikke reklamerer på forholdet, jf. FinKN 2020-525.

Sikrede har også mottatt flere fornyelser etter tegning og frem til skaden oppstod, og således hatt flere muligheter til å fange opp at avtalen ikke omfattet avbruddsforsikring.

Ut fra dette er det ikke grunnlag for å pålegge foretaket erstatningsansvar som følge av manglende informasjon om avbruddsdekning.

Sikrede anfører at traverskranen burde vært omfattet av forsikringen da foretaket hadde salgsprospektet tilgjengelig da forsikringen ble tegnet. Det følger som nevnt av fal. § 2-1 at foretaket skal legge forholdene til rette for at sikrede skal kunne vurdere forsikringstilbudet, herunder gi opplysninger om det er vesentlige begrensninger i dekningen i forhold til det forsikringstakeren med rimelighet kan vente er dekket under vedkommende forsikring.

Forsikringen er en eiendomsforsikring for næringsbygning og garasje. I vilkårenes punkt 4 fremgår det hva som er forsikret. Pkt. 4.1.1 definerer nærmere hva som menes med bygning:

Bygning som angitt i forsikringsbeviset er begrenset utvendig av bygningens yttertak, yttervegger og bunnsåle. Til bygning medregnes grunnmur, bygningsfundamenter, og fastmontert bygningsmessig innredning bekostet av leietaker.

Utstyr og anlegg

Til bygning medregnes også følgende utstyr og anlegg:

Bygningens ledninger, heiser, rulletrapper, romventilasjon, installasjoner for rombelysning, romoppvarming, sprinkleranlegg, brannvarslingsanlegg og generell solavskjerming.

Samme punkt angir at følgende ikke regnes som bygning:

utstyr og installasjoner som er spesielt montert for produksjons- eller næringsvirksomhet eller i drift av offentlige eller private virksomheter,

Etter ordlyden er den aktuelle traverskranen således ikke omfattet av forsikringsavtalen.

Sikrede viser til at foretaket hadde særskilt grunn til å være oppmerksom på kranen fordi de hadde fått tilsendt prospektet. Nemnda er ikke enig i dette. Traverskranen er ikke nevnt i prospektet, og er ikke spesielt fremtredende på bildene. At en slik installasjon ikke er omfattet av bygningsforsikringen fremstår ikke som noen vesentlig begrensning. Sikrede er næringsdrivende og selv nærmest til å kjenne sitt forsikringsbehov, jf. NOU 1987:24 s. 49-50. Hvis sikrede ønsket forsikring for kranen burde han gjort foretaket oppmerksom på dette, jf. f.eks. FinKN 2025-546.

Nemnda mener etter dette at det ikke er grunnlag for dekning av traverskranen under forsikringen.

3. Fortsettelse av styrt utbedring

Nemnda forstår sikrede slik at han bestrider at foretaket har anledning til å endre fra styrt utbedring til kontantoppgjør for annet enn det elektriske anlegget.

Foretaket valgte alternativet «reparasjon» ved styrt utbedring basert på takstrapport. En avtale om reparasjon og styrt utbedring er en bindende avtale mellom partene.

Vilkårene sier ikke hva som ligger i «styrt utbedring». Finans Norge har følgende omtale som også er lagt til grunn i LB-2022-85583:

Styrt gjenoppføring – skjer når selskapet tar hånd om all reparasjon etter skade. Det betyr at selskapet utarbeider anbudsdokumenter, innhenter priser og tar avgjørelse vedr. anbudskonkurransen. Videre følger selskapet opp entreprenør inntil bygget er gjenoppført, og skadelidte kan overta bygning.

Det følger av denne definisjonen at styrt utbedring varer «inntil bygget er gjenoppført, og skadelidte kan overta bygning». Som nevnt må foretakets valg av reparasjonsalternativet også sees som en bindende avtale med sikrede om reparasjon som foretaket normalt ikke kan gå fra underveis.

Nemnda har i praksis lagt til grunn at foretaket kan gå fra en slik avtale om det har «legitim grunn». Videre har nemnda lagt til grunn at foretaket kan ha legitim grunn til å skifte oppgjørsform hvis sikrede ønsker å skifte entreprenør og er uenig om utbedringsmetode og ansvarets omfang. I slike tilfeller stopper prosessen opp og sikredes adferd får karakter av en oppfylleleshindring for foretaket. I så fall kommer sikrede i kreditor mora.

Nemnda forstår saken her slik at partene var uenige i hvilken forsikring som skulle dekke hva, hva som var årsaken til at utbedring trakk ut i tid og hvilke deler som var dekket av forsikringen i foretaket. Kontantoppgjør for el-anlegget var allerede deponert på konto i Norges Bank. Foretaket besluttet overgang til kontantoppgjør fordi det ikke lyktes å oppnå konstruktiv dialog med sikredes advokat. Når prosessen på denne måten stopper opp, hindres foretaket i å oppfylle, og da er det ikke lenger hensiktsmessig med styrt utbedring. Foretaket må da kunne endre oppgjørsform til kontantoppgjør.

Sikrede anfører at dersom han skal godta kontantoppgjør, så må foretaket dokumentere at arbeidet som er utført er i tråd med de krav som gjelder, samt få inn en ekstern takstmann for å kalkulere hva som gjenstår.

Det fremgår av vilkårenes pkt. 10 at kontanterstatningen ikke kan overstige det beløp foretaket måtte ha betalt for reparasjon. Foretaket har tilbudt oppgjør i henhold til beregning fra O. Nemnda har ikke grunnlag for å overprøve takstmannens faglige vurderinger.

Det følger av alminnelige bevisregler at sikrede har bevisbyrden for kravets omfang. Dersom sikrede mener at den beregningen foretakets takstmann har gjort er feil, må han fremlegge en egen takst, jf. eksempelvis FinKN 2021-222 og 2024-147.

Foretakets endring av oppgjørsform fremstår derfor i dette tilfellet som berettiget.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).